

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11
"Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2020"

สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบ ณ สถานที่เกิดเหตุ
กรณีศึกษา: มูลนิธิสยามนันทบุรี จังหวัดนนทบุรี

The status and the development method of the staffs who are responsible
for accident scenes : A case study of
Saim Nonthaburi Foundation Nonthaburi Province

รุจิราภรณ์ ยุคตานนท์¹, ดร.กิตติคุณ มีทองจันทร์², ผศ. (พิเศษ) พล.ต.ท.ดร.ณรงค์ กุลนิเทศ³
³ประธานหลักสูตร ปร.ด. และ วท.ม.นิติวิทยาศาสตร์³

^{1,2}หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนนที่เกิดขึ้น สาเหตุส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความประมาทหรือเจตนา ซึ่งเป็นต้นเหตุของความเดือดร้อนบนท้องถนนและส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจรวมถึงความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการด้านอุบัติเหตุ โดยเฉพาะบุคลากรที่มีหน้าที่จัดการพื้นที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะต้องรักษาสภาพที่เกิดเหตุเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายมากที่สุด ดังนั้นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดูแลพื้นที่เกิดเหตุจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยนี้ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบ ณ สถานที่เกิดเหตุ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุ มูลนิธิสยามนันทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open Form) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน ประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยอาสาสมัครมูลนิธิสยามนันทบุรี เจ้าหน้าที่แผนกศูนย์วิทยุและการสื่อสาร เจ้าหน้าที่แผนกช่วยเหลือผู้ประสบภัย ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดการสถานที่เกิดเหตุของมูลนิธิสยามนันทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีความรู้และแนวทางการปฏิบัติเป็นไปตามตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสถานที่เกิดเหตุและแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่เจ้าหน้าที่ที่สอบสวน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ สถานที่เกิดเหตุของมูลนิธิสยามนันทบุรี จังหวัดนนทบุรีได้ในอนาคต อาสาสมัครในหน่วยอื่นๆ อีกด้วย

คำสำคัญ: อุบัติเหตุ, อาสาสมัครกู้ภัย, สถานที่เกิดเหตุ

Abstract

The cause is partly due to the negligence or intent of the vehicle drivers who are causing the trouble on the road including the living of the people in society. The Staffs who are involved in accident management, especially personnel who are responsible for managing the accident scenes. They must maintain the scene to prevent the most damage, which is to preserve the evidence and to enter the legal process that must prove the facts and to bring the offender to punish. The data was collected by in-depth interviews. Total 26 persons and the informants included the head of the Siam Nonthaburi Foundation, of the radio and communication center department who help assist victims. The result showed that the staffs who are responsible for managing the accident scenes of Siam Nonthaburi Foundation, Nonthaburi province have knowledge and guidelines in accordance with the theory related to the management of the accident scene and this study can use as a guideline for the operation of the investigation officer to improve the performance of the staffs officers from the division of the metropolitan police 4 (1 person for each). We found that the inquiry officers from 8 stations are consistency procedure including the process to collect evidence in the car theft investigation. This study could be used as a guideline for operation and improve the efficiency of investigations. We recommend that authority shall establish international standard guideline for evidence collection and investigation of car theft case. Keywords Car theft case, Collects evidence, Inquiry officer.

Keywords: accident, volunteer, crime scene

บทนำ

ทุก ๆ ปี มีผู้เสียชีวิตจากสาเหตุต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเสียชีวิตแบบธรรมชาติ การเสียชีวิตที่ถูกกระทำให้ถึงแก่ชีวิต หรือการเสียชีวิตที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ ซึ่งอุบัติเหตุบนท้องถนนเป็นสาเหตุที่ทำให้คนหนุ่มสาวทั่วโลกเสียชีวิตมากที่สุด และประเทศไทยครองแชมป์อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนสูงสุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ปีพ.ศ. 2560) ประเทศไทยนั้นครองแชมป์อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ซึ่งทำให้มีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและพิการเป็นจำนวนหลายล้านคน โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นเกิดได้ทั้งในประชากรที่มีรายได้ต่ำถึงประชากรที่มีรายได้ปานกลาง (องค์การอนามัยโลก, 2556) และตามทีคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 4 มกราคม ปี 2554 ว่าประกาศให้ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนเป็นสาระแห่งชาติ และเห็นชอบให้ในปี 2554 ถึง 2563 เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน(Decade of Action for Road Safety) นอกจากนั้นองค์กรสหประชาชาติ ได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกร่วมกันผลักดันให้ลดการเสียชีวิตและอุบัติเหตุทางถนนของทั้งโลก

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11
"Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2020"

ลงร้อยละ 50 ในระยะเวลา 10 ปี หรือภายในปี พ.ศ. 2563 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เปิดเผยข้อมูลว่า ประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุมากเป็นอันดับที่ 3 รองจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง ซึ่งทำให้เกิดความสูญเสีย 120,000 - 180,000 ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้แล้ว ประเทศไทยยังถูกจัดอันดับเป็นประเทศที่มีคนเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลกด้วย

จากข้อมูลทั้งใบมรณบัตรและหนังสือรับรองการเสียชีวิต สำนักงานตำรวจแห่งชาติ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด โดยกระทรวงสาธารณสุขนั้น พบจำนวนผู้เสียชีวิตเสียชีวิตบนท้องถนนทั้งรถจักรยานยนต์และรถยนต์ ในปี 2555 จำนวน 23,380 คน โดยความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตและบาดเจ็บของรถจักรยานยนต์จะสูงกว่ารถยนต์ เนื่องจากรถจักรยานยนต์ไม่มีโครงสร้างตัวรถและระบบป้องกันร่างกายผู้ขับขี่จากการถูกชนหรือปะทะในลักษณะต่างๆ จะมีเพียงหมวกนิรภัยที่ช่วยป้องกันการบาดเจ็บที่ศีรษะหากเกิดอุบัติเหตุ และจากสถิติพบว่ากลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ที่เป็นนักศึกษาและผู้ใช้แรงงานเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุมากที่สุด เพราะส่วนใหญ่ไม่ได้สวมหมวกนิรภัย (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน, 2554: 1) การช่วยเหลือผู้ประสบภัยจึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาทุกขัยากเดือดร้อนจากภัยด้านต่าง ๆ อาทิ สาธารณภัย อุทกภัย วาตภัย อุบัติภัยและภัยจากปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น การช่วยเหลือผู้ประสบภัยนั้นเป็นลักษณะงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งถือเป็นงานด้านสวัสดิการสังคมด้านหนึ่งเพราะเป็นกิจกรรมที่จัดตั้งและดำเนินการ โดยหน่วยงานทั้งของรัฐบาลและเอกชน เพื่อป้องกันและขจัดปัญหาสังคม ปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล กลุ่ม และชุมชนและเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้อาสาสมัคร นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องอย่างมากมาย อาทิ แพทย์ พยาบาล นักกฎหมาย นักการศึกษา วิศวกร นักบริหารนักสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนผู้ช่วยนักวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ (รุ่งโรจน์ เพชรบุรณิน, 2546, หน้า 17) การนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาลที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะเป็นองค์กรเอกชนที่เข้ามามีบทบาท ส่วนรถพยาบาลของโรงพยาบาลของรัฐยังมีบทบาทน้อยมาก (เกศินี สราญฤทธิ์ชัย; และ คณะ. 2546: 2)

จากข้อมูลการปฏิบัติงานของระบบบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน สำนักงานระบบการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน กระทรวงสาธารณสุขตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม ถึง 10 กันยายน ปี 2548 พบว่า ผู้บาดเจ็บถูกนำส่งโดยมูลนิธิกู้ภัย ร้อยละ 62.67 นำส่งโดยรถพยาบาล ร้อยละ 37.33 และยังพบว่ามี การให้การดูแลและนำส่งโรงพยาบาล ร้อยละ 79.43 ให้การดูแลแต่ไม่นำส่งโรงพยาบาล ร้อยละ 5.31 ให้การดูแลแต่เสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุร้อยละ 0.50 ให้การดูแลแต่เสียชีวิตขณะนำส่งโรงพยาบาล ร้อยละ 0.12 เสียชีวิตก่อนไปถึงโรงพยาบาล ร้อยละ 1.29 แนะนำกลับบ้านโดยไม่ได้รักษา ร้อยละ 0.17 ยกเลิกปฏิบัติการร้อยละ 7.03 และไม่พบเหตุ ร้อยละ 5.15 (จรรยา แก้วสาร. 2549: 1-4; อ้างอิงจาก สมาคมเวชศาสตร์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. 2548)

การทำงานของอาสาสมัครกู้ภัยนั้นสามารถเข้าช่วยเหลือประชาชนในเขตที่ดูแลได้อย่างรวดเร็ว แต่ปัญหาที่พบ คือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุ กลุ่มอาสาสมัครกู้ภัยมักไปถึงที่เกิดเหตุก่อนรถฉุกเฉินและตำรวจเสมอ ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายหรือการทำลายหลักฐานของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่ได้ตั้งใจ การศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดจากการทำงานของอาสาสมัครกู้ภัย และการหาแนวทางการพัฒนาการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากเพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดจึงเป็นเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่ง

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุของมูลนิธิสยามนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพของของบุคลากรและเป็นแนวทางให้กับมูลนิธิอื่นๆ ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวถือว่ามีส่วนสนับสนุนกระบวนการยุติธรรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกด้วย

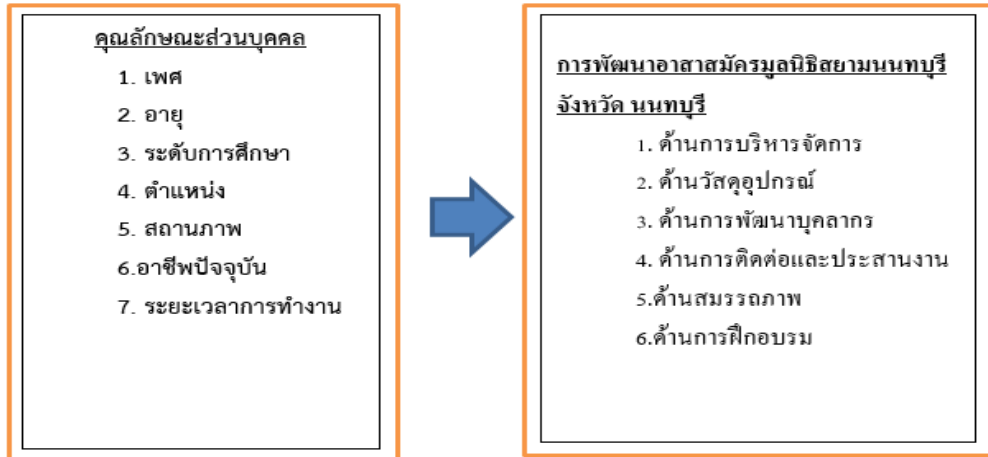
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพของอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุมูลนิธิสยามนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุมูลนิธิสยามนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขและพัฒนาอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุมูลนิธิสยามนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเน้นเนื้อหาการรักษาสถานที่เกิดเหตุเฉพาะอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากความประมาทของผู้คน ผู้วิจัยเน้นการใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถามปลายเปิด รวมถึงรวบรวมเอกสาร หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ งานวิจัย บทความ และวารสารต่าง ๆ
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
ระยะเวลาที่ใช้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุมูลนิธิสยามนนทบุรี และแนวทางการพัฒนาของมูลนิธิสยามนนทบุรี คือ ช่วงเดือนมีนาคม – เมษายน ปี 2562

กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบ ณ สถานที่เกิดเหตุ กรณีศึกษา: มูลนิธิสยามนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open Form) จากกลุ่มเป้าหมาย โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งประกอบไปด้วยจำนวน 26 คน ประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยอาสาสมัครมูลนิธิสยามนนทบุรี เจ้าหน้าที่แผนกศูนย์วิทยุและการสื่อสาร เจ้าหน้าที่แผนกช่วยเหลือผู้ประสบภัย ซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุ มีความรู้และแนวทางการปฏิบัติเป็นไปตามตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสถานที่เกิดเหตุ และแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่เจ้าหน้าที่สอบสวน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ การใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยสร้างแบบสัมภาษณ์ให้สอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ใช้เครื่องบันทึกเสียงและตอบแบบสอบถาม และนำเสียงบันทึกที่ได้มาถอดเป็นประโยคเรียบเรียงไว้เพื่อนำมาวิเคราะห์ ว่าบุคลากรอาสาสมัคร มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับองค์ความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสถานที่เกิดเหตุ รวมถึงนำข้อมูลที่ได้บันทึกไว้เรียบเรียงลงในเนื้อหาเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อบรรยายสรุปเชิงพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายนำเสนอข้อค้นพบจากการวิจัย และปรากฏการณ์ที่ผู้วิจัยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน ได้มีการอธิบายตรงประเด็นในการวิจัย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเรียบเรียงให้มีเนื้อความที่สมเหตุสมผล และมีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน หลังจากนั้นนำเทปที่ใช้บันทึกการสัมภาษณ์มาถอดเทปการสัมภาษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis)

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก โดยบุคคลที่ได้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก โดยบุคคลที่ได้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่หัวหน้าหน่วยอาสาสมัครมูลนิธิสยามนนทบุรี จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่แผนกศูนย์วิทยุและการสื่อสาร จำนวน 5 คน เจ้าหน้าที่แผนกช่วยเหลือผู้ประสบภัย จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 26 คน ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 18 คน รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 8 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-39 ปี จบการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีประสบการณ์ทำงานทางด้านอาสาสมัคร 4-6 ปี โดยผู้ที่ให้ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานทางด้านอาสาสมัคร 4-6 ปี ขึ้นไปที่สามารถให้ข้อมูลสำหรับนำมาปรับใช้ในการศึกษาได้

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นการศึกษาสภาพของอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุมูลนิธิสยามนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ในการทำงานของมูลนิธิสยามนนทบุรี คือ อาสาสมัคร ไม่ค่อยเคารพกฎ ระเบียบของมูลนิธิ ในเรื่องของการแต่งกาย ให้ถูกระเบียบ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ มุ่งเน้นไปในเรื่องของการแต่งกายให้ถูกระเบียบ หากแต่อาสาสมัครบางคนไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการแต่งกายมากเท่าที่ควร จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความผิดระเบียบทำให้เวลาปฏิบัติงานนั้น ไม่สามารถแยกแยะได้ว่า คนไหนเจ้าหน้าที่ คนไหนประชาชน ส่งผลให้การรักษาที่เกิดเหตุเกิดความวุ่นวาย เนื่องจาก หากทีมอาสาสมัครแต่งกายไม่ถูกระเบียบการทำงานของเจ้าหน้าที่คนอื่นๆก็ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าท่านคือทีมงานอาสา

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เป็นการศึกษาปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุมูลนิธิสยามนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ระเบียบ เรื่องที่อาสาสมัครบางคนที่ยังลงพื้นที่ได้ไม่นาน จึงขาดความความรู้ ความชำนาญ ในการเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัย และ การใช้เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ไปบ้าง แต่ปัญหาที่สำคัญ คือ วัสดุอุปกรณ์ที่มีไม่เพียงพอ ทำให้เกิดความล่าช้าในการเข้าช่วยเหลือ อย่างการซื้อเครื่องมือแพทย์ประเภทอุปกรณ์การทำแผลเบื้องต้น ก็เป็นเรื่องที่ยากลำบากของเจ้าหน้าที่ทีมอาสา เพราะทางมูลนิธินั้นเป็นมูลนิธิที่เข้าช่วยเหลือเป็นอาสาโดยไม่ได้แสวงหาผลกำไรใด ๆ รวมไปถึงอุปกรณ์การสื่อสาร เมื่อเปรียบเทียบกับวัสดุอุปกรณ์ทางกลุ่มพยาบาลของโรงพยาบาล ทำให้ทราบว่าได้รับการสนับสนุนและมีความสะดวกกว่าอุปกรณ์ของทางกู้ภัย เช่น มีโทรศัพท์มือถือ ในขณะที่ทางกู้ภัยอุปกรณ์สื่อสารจะเป็นวิทยุสื่อสาร ทำให้เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุก่อนแล้วก็จริง แต่ไม่สามารถส่งข่าวหรือติดต่อกับฝ่ายต่าง ๆ ได้รวดเร็วเท่ากับทางกลุ่มของโรงพยาบาล ซึ่งเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ในการเข้าช่วยเหลือประสบภัยที่มีไม่เพียงพอนี้ ทำให้เกิดความล่าช้าในการเข้าช่วยเหลือ กลุ่มอาสาที่ได้ไปถึงที่เกิดเหตุก่อนนั้นจึงไม่สามารถทำอะไรได้มาก เว้นแต่ช่วยกันสถานที่ไม่ให้เกิดความโกลาหลเพียงเท่านั้น

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 เป็นการศึกษาแนวทางการแก้ไขและพัฒนาอาสาสมัครทางด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุมูลนิธิสยามนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า มูลนิธิสยามนนทบุรีได้มีการมีจัดการอบรมวิธีรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน และวิธีเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้ได้รับความปลอดภัยมากที่สุดให้กับเหล่าอาสาสมัคร อาสาทุกคนได้ทำงานจากประสบการณ์ที่ได้รับ และมีการเรียนรู้วิธีรับมือกับสถานการณ์ที่

เกิดขึ้นว่าควรปฏิบัติอย่างไร เพื่อเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้รวดเร็วที่สุด กลุ่มอาสาเหล่าจึงมีข้อมูลที่ลึกซึ้ง และมีความชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบ ณ สถานที่เกิดเหตุ : กรณีศึกษา มูลนิธิสยามนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นอาสาสมัครกู้ภัย มูลนิธิสยามนันทบุรี พบว่า อาสาสมัครกู้ภัยส่วนใหญ่เป็นเพศชายช่วงอายุ 21-30 ปี ระดับการศึกษา ม. 6/ ปวช. สถานภาพโสด มีรายได้ 10,001-15,000 บาท อาชีพธุรกิจส่วนตัว พนักงานภาครัฐ พนักงานเอกชน และอาสาสมัครกู้ภัยส่วนใหญ่ เคยมีประสบการณ์การฝึกอบรมและเป็นอาสาสมัครกู้ภัยมา 2-4 ปีวิเคราะห์ระดับปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครมูลนิธิสยามนันทบุรี ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเขตพื้นที่บางกรวย จังหวัดนันทบุรี พบว่า โดยภาพรวมอาสาสมัครกู้ภัยมีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัย อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครกู้ภัย ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัย พบว่า ปัญหาด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์มากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการดำเนินงานช่วยเหลือ ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเขตพื้นที่บางกรวย จังหวัดนันทบุรี ด้านการจัดการองค์กร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นปัญหาและอุปสรรคของมูลนิธิสยามนันทบุรี ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยพบว่า เมื่อเกิดอาชญากรรมร้ายแรง นอกเขตรับผิดชอบทางมูลนิธิสยามนันทบุรี ไม่ได้มอบอำนาจการตัดสินใจให้แก่หัวหน้าเขตหรือกรรมการเขตทำให้อาสาสมัครกู้ภัยปฏิบัติงานได้ล่าช้า มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือ อาสาสมัครกู้ภัยไม่ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และการกระจายข้อมูลข่าวสารภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครกู้ภัยยังขาดความทั่วถึงผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครกู้ภัยมูลนิธิสยามนันทบุรี ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเขตพื้นที่บางกรวย จังหวัดนันทบุรี ด้านบุคลากรพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครกู้ภัยมูลนิธิสยามนันทบุรี ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัย พบว่า การทำงานร่วมกันระหว่างอาสาสมัครด้วยกันเองยังขาดการทำงานเป็นทีมมีผลต่อปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือ อาสาสมัครกู้ภัยขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เนื่องจากประชาชนยังไม่ให้ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครและอาสาสมัครกู้ภัยยังขาดความรู้และทักษะในการประเมินอาการและช่วยเหลือผู้ประสบภัยผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครกู้ภัยมูลนิธิสยามนันทบุรี ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเขตพื้นที่บางกรวย จังหวัดนันทบุรี ด้านการดำเนินงานช่วยเหลือพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครกู้ภัยมูลนิธิสยามนันทบุรี ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัย พบว่า อาสาสมัครกู้ภัยไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนทำให้การปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นไปด้วยความยากลำบาก มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือ อาสาสมัครกู้ภัยประสบปัญหาในการเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัย เนื่องจากประชาชนที่เข้ามาดูเหตุการณ์เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานและอาสาสมัครกู้ภัยยังขาดการประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครกู้ภัยมูลนิธิสยาม

นนทบุรี ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเขตพื้นที่บางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครกู้ภัยมูลนิธิสยามนนทบุรี ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยพบว่า ขาดงบประมาณในการซ่อมแซมอุปกรณ์กู้ภัยและปฐมพยาบาล ทำให้การปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยขาดประสิทธิภาพ มีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือ มูลนิธิไม่มีงบประมาณ ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์กู้ภัยและปฐมพยาบาลที่มีคุณภาพและทันสมัยให้แก่อาสาสมัคร และมูลนิธิไม่มีงบประมาณสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานให้แก่อาสาสมัครกู้ภัย ทำให้การปฏิบัติงานขาดความคล่องตัว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งนี้ ควรมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1. ควรมีการกำหนด Position ของภารกิจงานของหน่วยงานปฏิบัติงานด้านนี้อย่างชัดเจน เพื่อให้การทำงานเอื้ออำนวย สนับสนุนกัน และไม่ซ้ำซ้อนต่อกัน รวมทั้งเพิ่มการทำงานแบบบูรณาการระหว่างกันมากขึ้น
2. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์กร ภารกิจงาน และกระบวนการทำงานให้ชัดเจน
3. ประเมินความต้องการบุคลากร และพัฒนาการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยนี้พบว่ามีข้อเสนอแนะบางประการ คือ ควรเพิ่มปริมาณกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลในการศึกษาวิจัยมากยิ่งขึ้น และเพิ่มพื้นที่สำรวจเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความหลากหลายของกลุ่มประชากร

เอกสารอ้างอิง

- กำธร พัทธ์ชัยวงศ์วานิช (2551). ปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครกู้ภัยมูลนิธิร่วมกตัญญูในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จรรยา แก้วสาร.(2549). พฤติกรรมการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บของอาสาสมัครกู้ภัย กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตรลดา วัฒนาพรรณกิตติ. [ออนไลน์]. (2562, 17 มิถุนายน). การพิชิตปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน. เข้าถึงได้จาก <http://pittajarn.lpru.ac.th/~chitlada/WEBPAGE/ed/problem.pdf>.
- ธีระพงษ์ กรฤทธิ และ จุฑารัตน์ ผู้พิทักษ์กุล. รายงานการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่อพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินเอกชน : กรณีศึกษาศูนย์ห้วยเฉียวพิทักษ์ชีพ-ปอเต็กตึ๊ง โรงพยาบาลห้วยเฉียว. กรุงเทพฯ: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยห้วยเฉียวเฉลิมพระเกียรติ